

Sogneblad

Skt. Elisabeths Kirke i Holbæk
nr. 1, 3. årg, 2013

At tro er at elske

Hvor herligt at opleve, at kalenderåret afsluttes omkring tre markante højtider: 1) Alle Helgen, 2) Jesus Kristus Universets Konge og 3) Jesu Fødselsfest kaldet jul. Igennem de to førstnævnte fester præsenterer Gud sig selv som den almægtige Hersker. Tanken om Guds almagt vækker den helt berettigede respekt. Til gengæld kan heller ikke almagten skjule det, der er Guds inderste væsen, nemlig KÆRLIGHEDEN. Hans almagt udtrykker sig først og fremmest igennem kærligheden.

I forbindelse med Alle Helgens dag forestiller vi os de talløse skarer af mennesker, der samlet i Gudsriget står ved Hans trone og tilbeder Ham - parate til at tjene Ham og opfylde Hans vilje til det sidste. Det gør de først og fremmest, fordi de nu i den højeste grad er bevidste om, at Gud selv er den første, som gør os en stor tjeneste.

Jesus Kristus Universets Konges fest efterlader heller ikke nogen tvivl. Ved den lejlighed hylder vi den triumferende Kristus, som underkaster alt under Sit herredømme. Han gør det dog på en "besynderlig" måde. Selv udråber Han sig til Konge ved at besvare Pilatus' spørgsmål: "Er Du jødernes Konge?... " "Ja, Jeg er Konge." /Joh18,33b-37 – hele Evangelieteksten til Jesus Kristus Universets Konge året B/. Og så dømmes Han på demokratisk vis til døden. I år (året C) ved samme fest er vi vidner til den form for hyldest af Kongen Jesus, som faktisk skal tilføje Ham endnu mere ydmygelse, efter at Han er blevet korsfæstet: "Hvis Du er jødernes Konge, så frels Dig selv." /hele teksten: Luk 23,35-43/.

Jesu fødsel stiller os over for et nyfødt Barn – Guds og Jomfru Marias Søn. Her – måske mere end ved de andre fester – appellerer den Elskende Gud til menneskers skønneste lag: "ELSK

MIG! Så højt, som man elsker et lille, magtesløst barn. Beskyt MIG! Værn om MIN tilstedeværelse i dit væsen. Efterlad ikke vore indbyrdes relationer til tilfældigheder. Det er det eneste, JEG tillader MIG at kræve af dig – også for MIN egen skyld. JEG længes efter din kærlighed."

Troen

Den har vi fået som Guds gave. Den lader os trodse både sansernes og fornuftens begrænsninger, skønt den hverken flygter fra sanserne eller fra fornuften. Den kan dyrkes på forskellige måder. Man kan tro på, at Gud findes, men det betyder ikke noget for vort liv. Man kan også tro på Gud ud fra Hans kærlighed og forpligtelser over for os og derfor betragte Ham som en, der skal gøre sit – jeg behøver ikke respondere på noget som helst, eller eventuelt, hvis jeg finder tid til Ham, så skal jeg nok... Især kan den sidstnævnte udgave af troen indebære en i en høj grad egoistisk udgave af sig selv.

Man kan også tro på Gud ud fra betragtningen, at Hans gaver (deriblandt troen) er frugten af Hans kærlighed, og at man ikke kan andet, end at forsøge at elske Ham af alle sine kræfter. Troen udrustet i kærligheden: både til Gud og til mennesker repræsenterer livets fuldstændige mening. Jeg er bevidst om mine egne mangler på dette felt, derfor ved jeg, at jeg har brug for at vokse i min kærlighedsfulde tro. Jeg indbyder alle dem, jeg holder af til, at vi alle kaster os ud i den smukke opgave: at vokse i denne tro, som går hånd i hånd med kærligheden, som ikke frygter for at forpligte sig, som er ivrig efter at meddele sig til andre.

Med bedste hilsener og forbøn.

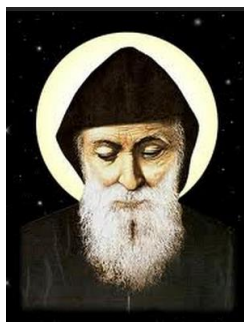
Pastor Michal Bienkowski.

Charbel Saab skriver

Sankt Charbel (1828-1898)

Youssef Antoun Makhlouf blev født i 1828, i Bekaa Kafra i Nord-Libanon. Han havde fået en sand kristen opdragelse, der havde givet ham en lidenskab for bøn. Så fulgte han sine to onkler, der var eremitter (eneboere) i enebo ved St. Antonious kloster og blev konverteret til klosterlivet og et eneboerliv.

Skt. Charbel

I 1851 forlod han familiens landsby, 23 år gammel, for at tilbringe sine første klosterår i Annaya. Han kom ind i Den Maronitiske Orden og fik navnet Charbel, som stammer fra en martyr fra kirken i Antiokia i det andet århundrede. Den 1. november 1853 aflagde han sine evige løfter i Skt. Maron kloster - Annaya. Han blev ordineret til præst i Bkerky det maronitiske patriarkat, den 23 juli 1859.

P. Charbels celle

P. Charbel levede 16 år i Skt. Maron kloster i Annaya. Derfra kom han den 15. februar 1875 til St. Peter & Paul Hermitage, som tilhører klosteret. Han var en typisk helgen og eneboer, der tilbragte sin tid med at bede og tilbede. Han forlod sjældent sit enebo, hvor han fulgte vejen for hellige eneboere i bønner, liv og praksis. Skt. Charbel boede i

enebo i 23 år. Den 16. december 1898 blev han ramt af en sygdom, mens de fejrede den hellige messe. Han døde juleaften, 24. december 1898 og blev begravet på Skt. Maron klostets kirkegård i Annaya.

Et par måneder efter p. Charbels død blev blændende lys set omkring hans grav. Man fandt, at der blev udskilt sved og blod fra hans lig, og derfor blev det overført til en særlig kiste.

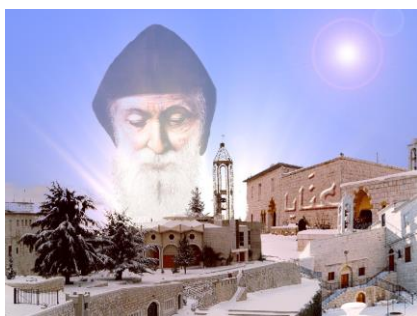
Skt. Charbels kiste med aftegninger af blod og sved.

Tusinder af pilgrimme begyndte at sværme til stedet for at bede om hans forbøn. Og gennem denne forbøn velsignede Gud mange mennesker med helbredelser og åndelige nådegaver. I 1925 blev hans saligkåring og helgenkåring foreslået pave Pius XI. I 1950 blev graven igen åbnet i overværelse af en komité, som omfattede læger, der verificerede, at hans krop stadig var velbevaret og ikke gået i forrådnelse. Efter at graven var blevet åbnet og inspiceret, blev de mange forskellige helbredende hændelser forbavsende mangedoblet. Et væld af pilgrimme fra forskellige religiøse anskuelser begyndte at strømme til Annayas klostre for at få helgenens forbøn. Beretninger om mirakler nåede ud over de libanesiske grænser. Disse enestående fænomener forårsagede en moralsk revolution, en tilbagevenden til troen og genoplivelse af dyder i sjælen.

En af de mest berømte helbredelser skete for Nouhad El-Chami, som var 55 år gammel, da miraklet skete. Hun er gift og har tolv børn. Den 9.

januar 1993 blev hun ramt af en lammelse af den ene side af kroppen. Hun var lammet i venstre side af fod, arm og mund, og blev indlagt på hospitalet Saint Martine. Efter mange undersøgelser og røntgenbilleder erklærede overlægen Dr. Antoine Nanchanikian og familielægen Majid Chami, at hun ikke kunne blive helbredt. De bad hende om at komme tilbage tre måneder senere til hospitalet Hotel Dieu for at få taget røntgenbilleder. Nouhad siger, at hendes ældste søn Saad gik til Annaya og bragte hende indviet olie og sand fra Skt. Charbel's grav, og da hendes datter dækkede hende med denne blanding, følte hun nålestik i armen og foden. Hun forlod hospitalet ni dage senere, og hjemme måtte hun ligge i sengen. Natten fra torsdag den 22. januar 1993 havde Nouhad en frygtelig hovedpine og en smerte i højre side, og hun begyndte at bede til Jomfru Maria og Skt. Charbel om enten at blive helbredt eller lov til at dø. Hun faldt i søvn, og klokken elleve før midnat så hun i en drøm to maronitiske munke stående ved siden af sengen. En af dem lagde sin hånd på hendes hals og smerten var væk lige med det samme, mens den anden holdt en pude bag hendes ryg og gav hende et glas vand til at drikke. Da Nouhad vågnede op, opdagede hun to sår i nakken, et på hver side. Hun var fuldstændig helbredt og havde genvundet evnen til at gå igen. Den munk, som havde helbredt hende, var Fader Charbel, men hun kunne ikke genkende den anden munk.

Den næste dag gik hun til Annaya med sin mand og familien for at takke Charbel, og nyheden spredtes hurtigt. Efter en uge bad Dr. Majid Chami og præsten Abdo Yaacoub hende om at gå væk for at hvile et par dage. Næste nat så hun igen Skt. Charbel i drømmen. Han sagde til hende: "Du må ikke trække dig væk fra mennesker. Jeg helbredte dig, for at folk kan se og vende tilbage til troen. Jeg

beder dig om at besøge mig, den 22. i hver måned og gå til messe regelmæssigt resten af dit liv." Siden da er folk samledes den 22. i hver måned for at bede og fejre messe i Skt. Charbel's eneboerkloster i Annaya. Den 2. juli viste Skt. Rita sig for Nouhad og fortalte hende, at den anden munk var den hellige Skt. Maron. Nohad El Shami bor stadig i bydelen Jbeil (Byblos) og er kendt af alle.

Siden sin helgenkåring er Skt. Charbel blevet en del af livet for enhver kristen familie i Libanon og i Mellemøsten, og ethvert menneske har efterhånden lært ham at kende. I Annaya fortsætter tusinde af folk fra hele verden med at komme til Sankt Maron klostret den 22. i hver måned, kristne og muslimer. De beder om forbøn og fysiske og åndelige helbredelser. Ved den sidste optælling af mirakler i April-Maj-Juni 2013 blev 39 personer registreret som helbredt. St. Charbel er nu kendt som læge og kirurg for alle dem, der tror på hans forbøn.

Åh, Sankt Charbel, vase af parfume, bed for os. Oh, Guds fuldstændige velvilje, der bærede Sankt Charbel ved at give ham den nåde at udføre mirakler, forbarm dig over os og giv os, hvad vi beder dig om gennem hans forbøn.

Herligheden er din indtil slutningen. Amen.

Tak til Charbel for denne interessante artikel!

Skriftemålet er som en fornyelse af dåben til syndernes forladelse

Pave Frans' katekese ved generalaudiensen på Peterspladsen 13.11.2013.

Kære brødre og søstre.

I dag vil jeg fortsætte vores katekese over trosbekendelsen ved at vende mig til dåbens sakramente. Hver søndag, når vi siger trosbekendelsen, beder vi: Jeg bekender én dåb til syndernes forladelse. Lad os se nærmere på disse ord.

Jeg bekender – denne højtidelige bekendtgørelse kaster lys på dåbens vigtighed og bekræfter vores identitet som Guds børn. I dette sakramente kædes vor tro altså sammen med tilgivelsen af vore synder. Når vi bekender vore synder, fornyer og styrker vi den identitet, vi fik i dåben. Dåben bliver dermed udgangspunktet for en livslang færd hen imod stadig større omvendelse, som opretholdes og understøttes af bodens sakramente, som vi modtager gennem skriftemålet.

Én dåb – ordet 'dåb' betyder nedsænkning. I dåbens sakramente sænkes vi åndeligt dybt ned i Jesu Kristi død, og vi opstår med ham som en ny skabning. Genskabte af vand og Helligånden oplyses vi af nåde, som spreder syndens mørke.

Til syndernes forladelse – i dåben tilgives arvesynden og personlig synd. Døren til et nyt liv åbnes, og Guds barmhjertighed kommer ind i vore liv. Men menneskelig svaghed forsvinder ikke.

Kirken lærer os at bekende vore synder med ydmyghed, for kun i den tilgivelse, der gives og modtages, kan vort rastløse hjerte finde glæde og fred.

Siden sidste sogneblad

Det ser sort ud for økonomien i vores menighed. Der må gøres noget, har menighedsrådet talt om. Ganske vist er der omkring 400 medlemmer i menigheden, og ganske vist er der nogle få flere, der i løbet af det sidste år har meldt sig til at betale kirkeskat eller kirkebidrag, men det ændrer ikke ved, at omkring 75 % af medlemmerne i vores menighed ikke bidrager til fællesskabet og til økonomien i vores kirke!

Betaler man ikke sit kontingent til en forening, man er medlem af, så bliver man smidt ud. Sådan gør Kirken ikke! Til gengæld snyder de, der ikke betaler, alle os, der betaler vores kirkeskat til vores fælles Kirke. Og det går ud over os alle sammen, for det er vores bygninger, menigheden ikke har råd til at vedligeholde. Vi ved ikke, om dem, der ikke betaler, er med-katolikker, der deltager i messer og andre arrangementer, men uanset synes vi, at ingen kan være bekendt at være katolik og lade andre betale det hele.

Derfor har menighedsrådet besluttet at starte en kampagne for at gøre ikke-betalerne opmærksomme på deres medansvar. Dels kommer der en fane på hjemmesiden, hvor man kan læse mere konkret om menighedens økonomi. Dels er Casper

Thorup fra menighedsrådet udpeget til personligt at kontakte medlemmer, der er registreret som ikke-betalere med en opfordring til at rette op på dette.

Bliv ikke vred på Casper, hvis han kommer til dig: han gør det på vores sognepræsts, på menighedsrådets og på alle dine med-katolikker i menighedens vegne, fordi vi håber, at også du vil bidrage til den menighed, du er en del af. Skulle det ske, at der er fejl i registreringerne, så du allerede er betaler, så kan du glæde dig med os andre over, at menighedsrådet prøver at gøre deres bedste til gavn for os alle.

Ære være Gud i det laveste

Det skete i de dage
om natten
langt fra de store beslutninger og alt det vigtige i verden
ude på marken

en himmelsk hærske af engle lyste op i den mørke nat
og himlens kor sang: Ære være Gud i det højeste!
så blev det mørkt
så blev der stille
så blev alt som før
nogle forskræmte hyrder hørte og så
da de fortalte
gemte Maria ordene i sit hjerte og tænkte over dem
troen, som kan flytte bjerge
håbet om det vi ikke ser
kærligheden som er stærkere end døden
alt dette kan et hjerte rumme
for det største er gemt i det mindste
det højeste i det lave
det stærkeste i det sårbare
se ikke op
se ned
mod det lille
det mindste
det lave

ære være Gud i det laveste

Af Jarl Bøhler, sygehuspræst
ved Diakonhjemmet i Oslo, julen 2012

Messer i Skt. Elisabeths Kirke

Lørdag kl. 15.30: Søndagsmesse

1. lørdag i måneden kl. 15.10: Rosenkrans

Ingen messe på søndage

Onsdag kl. 17.30: Hverdagsmesse og vesper.

Se i øvrigt opdateret kalender på hjemmesiden

www.katolsk-vestsj.dk

DECEMBER 2013	
07.12.	2. søndag i advent
14.12.	3. søndag i advent, Lucia Undervisning, adventsfrokost
21.12.	4. søndag i advent
24.12.	Juleaften, 15.30 messe Reception efter messen
26.12.	2. Juledag, 15.30 International jule- messe Kaffebord med menighedens med- bragte kager
28.12	Den Hellige Families fest
31.12	Nytårsaften, 15.30 messe Reception efter messen
JANUAR 2014	
04.01.	Herrens åbenbarelse
11.01.	Herrens dåb
18.01.	2. Alm. søndag
25.01.	Skt. Ansgar
FEBRUAR	
01.02.	Herrens fremstilling i templet (Kyn- delmisse)
08.02.	5. Alm. søndag
15.02.	6. Alm søndag
22.02.	7. Alm søndag

Undervisning af børn og unge

I foråret 2014 vil der fortsat være undervisning af menighedens børn og unge efter planen herunder. Som kateketer har vi påtaget os at lære jeres børn om kirkens tro og om Bibelen, og vi er stolte af at give vores egen tro videre til jeres børn. Vi glæder sig altid til at se jeres børn til undervisningen, og vi gør en indsats for at forberede den, så vores tid sammen kan blive så god og lærerig for børnene som muligt.

Det betyder noget, både for os kateketer og for de andre børn, at alle møder op så flittigt som muligt. Og vi vil bede jer forældre om at melde afbud, hvis I og jeres barn skulle være forhindret i at komme.

UNDERVISNING Forår 2014	
Januar	11 25
Februar	15
Marts	1 22
April	5 26
Maj	10 24

For de unge, der skal forberede sig til Firmelsens Sakramente, er undervisningsdatoer endnu ikke planlagt, idet datoen for firmelsen ikke er fastlagt. Undervisningen varetages af sognepræsten, p. Michal Bienkowski. De unge og deres forældre vil få besked i god tid før undervisningen begynder. Indtil da er de meget velkomne til at deltage i undervisningen sammen med børn fra 4-6. klasse.

